

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ikke for tiden, er noget privatøkonomisk grundlag for at drive sådanne natruter. Det ligger jo allerede i, at de, der har drevet dem gennem mange år, har standset dem. Vi har en formodning, og det er kun en formodning ud fra vort eget kendskab til sådanne ting, om, at underskuddet på disse to ruter ville være af størrelsesordenen 14-15 mill. kr., men jeg beder om, at det kun bliver taget som en ganske løs formodning.

Jeg må derfor svare, at jeg ikke kan se hverken det rimelige eller det fornuftige i, at staten skulle påtage sig at opretholde sådanne ruter, genoplive dem og påtage sig et driftsunderskud. Der foreligger jo ikke nogen af de forudsætninger, man ellers har, og det ville da se mærkeligt ud, når man f. eks. nedlægger sidebaner rundt omkring, fordi de ikke kan betale sig, at man så skulle gå ind og påtage sig et årligt millionunderskud til trafikforbindelser, som private ikke vil drive, fordi det ikke kan betale sig, og som ikke er nødvendige for trafikbetjeningen. Der er jo veje, der er jernbaner, der er luftfart, og der er en række andre forbindelser, så det er jo ikke sådan, at de pågældende byer er afskåret, fordi natruterne ikke fungerer.

Skovmand: Jeg kan ikke være helt enig med ministeren i, at man kan sidestille spørgsmålet om forbindelserne til Århus og Ålborg med de sidebaner, man nedlægger. Ved sidebanerne vil der normalt være tale om, at folk i stedet for at køre med jernbane kører den samme strækning i bus, stort set på samme tid. Der er altså ikke tale om nogen forringelse.

Men da forbindelserne til Ålborg og Århus blev nedlagt, afskar man folk fra den mulighed, der var i, at de stort set kunne komme til de pågældende steder uden at spille tid undervejs. Hvis det var sådan, at flyvningen i dag var så driftssikker, at man kunne regne med f. eks. at tage en morgenflyver de pågældende steder hen eller omvendt fra de pågældende steder til København, så ville jeg være enig med ministeren i, at der ingen grund var til at tage dette spørgsmål op.

Men sagen er jo, at i hvert fald de første 5-6 år må vi regne med, at flyvningen ikke er nået op på et tilfredsstillende teknisk

stade; senere vil det vel blive sådan, at man laver blindflyvninger i taget vejr.

Det, jeg i og for sig spurgte ministeren om, var, om han ville undersøge muligheden for som en overgangsordning i denne periode, hvor der ikke er tilfredsstillende flyvning, f. eks. ved at give tilsagn om støtte til dækning af underskuddet hos de private selskaber, der drev ruterne, at få dem holdt i live så længe.

Jeg vil trods alt gerne spørge ministeren, om han ikke vil undersøge, om der muligvis findes private selskaber, der vil være villige til — jeg siger ikke dermed, at han skal love dem det — at drive ruterne videre, hvis de får et statstilskud.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg må svare, at det efter min opfattelse falder helt uden for trafikministeriets opgaver at give sig til at gå i byen for at finde ud af, om der er nogen, der vil påtage sig at sejle på en eller anden rute mod at få et eller andet statstilskud, som vi i øvrigt heller ikke kunne tænke os at stille i udsigt.

Jeg vil gerne i tilslutning til det, jeg sagde før, i øvrigt oplyse, at der altid er en vis konkurrence mellem de forskellige trafikmidler, og somme tider er det sådan, at hvis man har for mange at vælge imellem, bliver de alle sammen dårlige. For Århus' og Ålborgs vedkommende har standsningen af natruterne naturligvis været en ulempe, men har samtidig betydet en forbedring af frekvensen på flyveforbindelserne, og jeg kan fortælle, at statsbanerne overvejer og gerne vil forsøge væsentligt at forbedre sovevognsservicen på strækningen til Ålborg. Når det ikke kan lade sig gøre nu og ikke allerede er gjort, skyldes det, at der er en vældig mangel på ordentlige sovevogne i hele Europa; jeg har fået at vide, at det vil der blive ved med at være indtil olympiaden i 1972, og så vil der komme nogle.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kjær Rasmussen* til socialministeren:

„Agter ministeren at søge Syltholmskolen plan om undervisning af 24 multihandicappede undervisningspligtige børn på Rødbygård fremmet med baggrund i skolens rapport om disse børn og i skolens forslag om opførelse af en undervisningspavillon?“